Лежить дідич на постелі,
Як барило, грубий…
Його лакей сухощавий
Заснув коло груби…

Заснув лакей коло груби,
Води не напився…
Як захтілось йому пити –
Бідний пробудився…

"Ой питоньки, ой питоньки!" –
Зачав промовляти,
Але, шельма, лінується
Із-під груби встати…

Аж тут дідич із постелі:
"Podaj wody, Janie*!"
Лакей раптом ісхватився:
"Зараз, – каже, – пане!.."

Дає пану води шклянку:
"Proszę wody, panie**!.."
"To ty chciałeś***! – пан говорить, –
Napij się, gałganie!****"

17 апреля [1858].

* — Дай води, Іване! (пол.)
** — Прошу води, пане (пол.)
*** — То ти хотів (пол.)
**** — Напийся, негіднику (пол.)